

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

ApG 19

[987]

XIX.

OC det skede / der Apollo vaar i Corinthen / at Paulus vandrede der igennem de
Offuerste Land / oc kom til Ephesum oc fant nogle Disciple / til huilcke hand
sagde / Finge i den hellig Aand / der i anammede Troen? De sagde til hannem /
Wi haffue oc aldri hørt / om der er en hellig Aand til. Oc hand sagde til dem /
Huor vdi ere i da døbte? De sagde / Vdi Johannis Daab. Da sagde Paulus /
Johannes døbte met penitentzis Daab / oc sagde til Folcket / at de skulde tro paa
den / som skulde komme effter hannem / det er / paa Jhesum / at hand er
Christus. Der de det hørde / lode de sig døbe i vor HERRJS Jhesu naffn. Oc der
Paulus lagde hender paa dem / da kom den hellig aand paa dem / oc de talede
met Tunger oc spaade. Oc alle de Mend vaare ved tolff.

Oc hand gick ind i Scholen / oc predickede dristelige tre maanede / lærde oc
vanderuisde dem om Guds rige. Oc der nogle vaare forherdede / oc icke trode /
predikker ilde om den vey faar Menigheden / Da vigede hand fra dem / oc skilde
thu aar i Disciplene fra / oc talede daglige i en Mands Schole / hed Tyrannus. Oc det
Talte i thu samfelde aar / saa / at alle som bode i Asia / hørde vor HERRJS
Jhesu ord / baade Jøder oc Greker. Oc Gud giorde icke ringe Gerninger
formedelst Pauli hender / saa / at de oc toge Suedeklæder oc Kraffuer fra hans
Hud / oc hulde offuer dem som vaare Siuge / oc deris Siugdom vigede fra dem /
oc de onde Aander fore vd aff dem.

Oc nogle aff de Jøder som løbe omkring / oc vaare Besuerere / forsøkte at neffne
vor HERRJS Jhesu Naffn offuer dem som haffde onde Aander / oc sagde / Wi

besuere eder ved Jhesum / huilcken Paulus predicker. Oc de vaare en Jødis / hed Skeua den ypperste Prestis siu Sønner / som dette giorde. Men den onde Aand suaredede / oc sagde / Jhesum kender ieg vel / oc Paulum veed ieg vel / Men huo ere

i? Oc det Menniske / der den onde Aand vaar vdi / spranck paa dem / oc fick mact offuer dem / oc kaste dem vnder sig / saa / at de vndflyde nøgne oc saargjorde aff det samme Huss. Oc dette bleff kundgiort faar alle dem som bode i Epheso / baade Jøder oc Greker / Oc der falt en fryct offuer dem alle / Oc vor HERRJS Jhesu Naffn bleff høylige loffuit.

Der komme oc mange aff dem / som haffde taget ved troen / oc bekende oc forkyndede / huad de haffde vdret. Oc mange som haffde bruget den sorte Konst / bare Bøgerne frem / oc brende dem obenbare / oc beregnede huad de vaare verde / Oc de Pendinge befundis at vere halfftrediesinds tiue tusinde Sølffpendinge. Saa krafftelige voxte "HERRENS ord / oc fick fremgong.

Der dette vaar skeet / da sette Paulus sig faare i Anden / at reyse igennem Macedonia oc Achaiam / oc at vandre til Jerusalem / oc hand sagde / Naar som ieg haffuer der veret / da skal ieg oc see Rom. Oc hand sende tho som hannem tiente / Timotheum / oc Erastum til Macedonia / Men hand töffuede selff nogen stund i Asia.

Da begyntis der paa den samme tid icke lidet Oprør om denne vey. Thi at en Guldsmed som hed Demetrius / hand giorde Diane Sølfftempel / oc vende dem icke liden vinding til aff det Embede. De samme oc Metarbeyderne paa samme Embede forsamlede hand / oc sagde. Kære Mend / i vide / at wi haffue stor Tilgong aff denne handel / Oc i see oc høre / at denne Saulus omuender icke aleniste meget Folck i Epheso / men ocsaa paa det neste i gantske Asia / oc tager dem met ord / oc siger / Det ere icke Guder / som ere giorde met hender. Oc det vil icke aleniste gøre vor handel wduelig / Men den store Gudindis Diane Tempel bliffuer ocsaa inted actet / oc der til met bliffuer hendis Maiestat til inted / huilcken dog gantske Asia oc al verden beuiser Guds tieniste.

Der de dette hørde / bleffue de offuermaade vrede / skrege oc sagde / De Ephesers Diana er stor. Oc den gantske Stad bleff fuld met bulder / Oc de stormede endrectelige til torffuit / oc grebe Gaium oc Aristarchum aff Macedonia Pauli Staalbrødre. Oc der Paulus vilde gaa iblant Folcket / da vilde Disciplene icke tilstede hannem. Oc nogle aff de Øffuerste aff Asia / Pauli gode Venner / sende til hannem / oc formanede hannem / at hand skulde icke giffue sig paa Torffuit. Nogle skrege saa / nogle anderledis / Oc Menigheden vaar

forbistret / oc største parten viste icke / huor faare de vaare komne tilsammen.
Oc nogle aff Folcket droge Alexandrum frem / der Jøderne støtte hannem frem.

Da slo Alexander met Haanden til liud / oc vilde forsuare sig faar Folcket. Oc
der de fornumme at hand vaar en Jøde / da opløfftis der en røst aff dem alle / oc
de robte ved tho time / De Ephesers Diana er stor.

|98| der Cantzeleren haffde stillet Folcket / sagde hand / J Mend aff Epheso /
huilcket er det Menniske / som icke veed at den Stad Ephesus er den store
Gudindis Diane / oc det Himmelske Billedis Besørgerske? Effterdi det er nu
wgensigligt / Saa skulde i io vere stille / oc inted handle wbesindelige. J haffue
ført disse Menniske hid / som huercken ere Kircke røffuere oc ey heller haffue
bespaattet eders Gudinde. Men haffuer Demetrius oc de som ere met hannem i
Embede / Tiltale til nogen / da holder mand Dom / oc der ere Landzfogeder /
lader dem beklage huer andre indbyrdis. Oc ville i anderledis handle noget / da
maa mand vdrette det i en skickelig Forsamling. Thi at wi staa i fare / at wi
maatte bliffue beklagede for dette Opløff / som skeer i dag / Oc her er dog ingen
sag til saadant Oprør / met huilcken wi kunde aarsage oss. Oc der hand haffde
dette sagd / loed hand Almuen gaa.